

På dette grundlag kan der opstilles følgende beregning af det samlede gennemsnitlige lærerskematimeforbrug pr. normalklasse-række uden for København. (Klasserne for 8.-10. skoleår indgår i

gennemsnittet hver med den vægt, der svarer til antallet af klasser i forhold til det gennemsnitlige klassetal pr. årgang i 1.-7. skoleår, ca. 2.850).

		1969-70	1970-71
<i>1.-7. skoleår:</i>			
Samlet elevtimaltal		(187,4)	170
Deletimer i dansk, regning (og fremmedsprog)		(5,2)	7,2
Holddeling i pige/drenge-fag m. v.		(7,5)	3,8
Ekstratimer i 7. kl. ved bortvalg af andet fremmedsprog og matematik		(1,8)	0
I alt... 195 + 6,9 =		201,9	181,0
8. klasse, 55 pct.	(39)	21,5	(34,4) 18,9
9. " 50 pct.	(38)	19,0	(33,5) 16,8
10. " 20 pct.	(38)	7,6	(33,5) 6,7
1. realklasse, 40 pct.	(36)	14,4	(31,8) 12,7
2. " 40 pct.	(37)	14,8	(34) 13,6
3. " 40 pct.	(36)	14,4	(33) 13,2
		293,6	262,9

Forskellen på i alt 30,7 svarer til en besparelse i løntimeforbruget på (ca.) $2.850 \times 30,7 = \text{ca. } 87.500$ ugentlige løntimer.

Foranstående beregning omfatter ikke klasser i ikke fuldt årgangsdelte skoler. Det samlede lærerskematimaltal i disse skoler var i 1968-69 ca. 54.300. Der må utvivlsomt regnes med en relativt mindre besparelse for disse skolers vedkommende, formentlig 7-8 pct. eller ca. 4.000 løntimer.

Beregningerne omfatter heller ikke specialklasserne, hvis samlede lærerskematimaltal i 1968-69 var ca. 70.300. Også på dette område må besparelsen formodes at være procentvis lavere, formentlig ca. 8 pct., eller ca. 5.600 løntimer. Da lovforslaget uafhængigt heraf indeholder bestemmelser, der sigter mod en fortsat udbygning af specialundervisningen, herunder gennem oprettelse af observationsklasser m. v. (jfr. § 1, nr. 1-2 og bemærkningerne hertil), kan besparelsen i lærerskematimeforbruget på dette område ikke forventes at blive effektiv, i hvert fald ikke på længere sigt, og der er derfor i det følgende bortset fra denne besparelse.

b. Omlægningen af lærernes arbejdstid indebærer i hovedtræk, at der fastlægges en årlig norm for lærernes arbejdsforpligtelser ud over den egentlige undervisning, at der gennemføres en ensartet norm for lærernes undervisningsforpligtelser på 1.080 timer årlig, svarende til 27 ugentlige timer i 40 uger, og at de såkaldte reduktions-

ordninger samtidig bortfalder eller begrænses væsentligt. Medens det førstnævnte led i omlægningen ikke har nogen direkte økonomiske konsekvenser, betyder nedsættelsen af det pligtige ugentlige undervisningstimaltal, at det ugentlige løntimeforbrug — i det omfang, nedsættelsen ikke opvejes af timereduktionernes bortfald — må nedsættes tilsvarende, såfremt omlægningen skal gennemføres uden en forøgelse såvel af lærermengden som af de samlede lærerlønsudgifter.

Det samlede ugentlige løntimeforbrug i folkeskolen uden for København udgjorde i 1968-69 1.112.100 og må for 1969-70 — ud fra de foran omtalte forudsætninger om et udvidet merforbrug i realafdelingen — anslås til ca. 1.135.000. Nedsættelsen af lærernes pligtige ugentlige timaltal fra 32 til 27 ville isoleret medføre, at det hertil svarende udbyd af lærerløntimer blev nedsat med $5/32$ (= ca. 15,6 pct.) eller med ca. 177.000. Ændringerne i reduktionsordningerne indebærer imidlertid i sig selv en besparelse i løntimeforbruget på i alt ca. 81.000 ugentlige løntimer, således at den samlede omlægning af lærernes arbejdstid under den angivne forudsætning kun vil kræve en nedsættelse af løntimeforbruget på ca. 96.000 ugentlige løntimer.

c. Overgangen til den nye normaltimeplan må herefter i forbindelse med omlægningen af lærernes arbejdstid forventes at medføre et samlet merforbrug af ugentlige lærerløntimer i folkeskolen uden for København på ca. $96.000 \div \text{ca.}$